

(A sad state of the ruling party. The president may survive, but at a high price), фрагменти прислів'їв або перефразовані прислів'я, які можуть відображати іронічне або критичне відношення автора (One martyr doesn't make a jihad, no news is not always good news);

в) непрямі засоби передачі відношення автора, такі як відомості про політичну або соціальну групу, яку представляє автор статті, на що іноді може вказувати лексичний матеріал статті або безпосередня інформація, що подається у статті. Соціальна позиція автора може стати очевидною і в зв'язку з вибором інформації, порядком її розкриття в тексті, а також вибором спеціалістів, на думку яких посиляється автор.

І, нарешті, на інтерпретацію читачем змісту статті, може в значній мірі впливати світ власних переконань читача, і, за умови розбіжності поглядів автора і читача, можлива неточна або навіть прямо протилежна інтерпретація змісту твору читачем.

Т. І. Стецюк,
асистент кафедри страхування

ОСОБЛИВОСТІ ПОТОЧНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАЬ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІНИ «СТРАХОВІ ПОСЛУГИ» (НА ПРИКЛАДІ ПРАКТИЧНОГО ЗАНЯТТЯ) ЗА ТЕМОЮ «МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ»

Дисципліна «Страхові послуги» посідає важливе місце серед навчальних дисциплін фахового спрямування на фінансово-економічному факультеті Київського національного економічного університету.

Поточний контроль знань студентів відбувається на практичних (семінарських) заняттях. Тому питання оптимальної побудови занять набуває для викладача особливого значення. Гадаємо, що наші підходи до проведення заняття за темою «Медичне страхування» (як приклад) стануть у нагоді іншим викладачам.

Практичне заняття доцільно розподілити на три етапи: підготовчий, реалізаційний і завершальний.

На *підготовчому* етапі необхідно перевірити присутність студентів, ще раз нагадати тему практичного заняття, показати місце медичного страхування у складі особистого страхування та підкреслити його соціальне значення.

На *реалізаційному* етапі розглядаються конкретні питання за планом практичного заняття: сутність та особливості проведення обов'язкового та добровільного медичного страхування, умови укладення договорів і виплати страхового відшкодування за окремими програмами медичного страхування. Доцільно ознайомитись із новими страховими продуктами, які розроблені і пропонуються на

вітчизняному страховому ринку, а також опрацювати статистичні дані та навести фактичні приклади за матеріалами періодики щодо здійснення медичного страхування в різних країнах світу. На цьому етапі шляхом опитування студентів потрібно перевірити знання, набуті під час лекції та самостійної роботи.

Абсолютно необхідною формою закріплення матеріалу на наш погляд є дискусія. За допомогою дискусії студенти навчаються усвідомлювати, обмірковувати, логічно викладати свої думки. Мета дискусії може бути досягнута за умови діалогічної позиції викладача, непомітного та тактовного керування процесом дискусії. За допомогою дискусії долається бар'єр мовчання, збільшується кількість висловлювань, підвищується впевненість студентів, залучаються студенти з низьким рівнем знань, підсилюється взаємодія між слухачами та викладачем.

З метою активізації сприйняття матеріалу, на нашу думку, слід якомога частіше застосовувати на заняттях «роботу в малих групах». Для цього викладач формує групи по 4 чоловіки і ставить на обговорення проблемне питання з медичного страхування. Участь в обговоренні беруть всі члени групи, але ніхто наперед не знає, хто буде висловлювати свою точку зору від своєї групи. На основі знань кожного із членів групи можна з'ясувати і виявити різницю в поглядах і міркуваннях, стимулювати активність усіх членів групи. Працюючи з малими групами, викладач тримає в полі зору три основних моменти: мету, термін, підсумок. На все має вистачити часу.

Дискусія і робота в малих групах, як нам здається, є прогресивними формами проведення занять. За допомогою дискусії можна виявити не тільки рівень знань, але й пояснити незрозумілі питання. Позитивним є те, що студенти самостійно обговорюють тему заняття. Таким чином, вони вчаться один в одного. Викладач виступає лише як ініціатор дискусії. Саме на такому занятті відбувається поточний контроль у різних формах: усне опитування, робота в малих групах, розгляд типових ситуацій, виконання тестових завдань, тощо.

На *завершальному* етапі викладач підводить підсумок проведеного практичного заняття, ще раз акцентує увагу студентів на основних моментах теми, висловлює своє враження від заняття в цілому та роботи окремих студентів і обов'язково оголошує студентам виставлені оцінки.

С. І. Терещенко, доцент кафедри української мови та літератури